nieuws

India en China vechten wateroorlog uit

nieuws

Bevolkingstoename en klimaatverandering maken dat zoet water steeds schaarser wordt. Landen als China en Turkije beseffen dat maar al te goed en gebruiken het 'blauwe goud' van hun grote rivieren als een machtsmiddel voor diplomatieke chantage en zelfs als oorlogswapen. Zo woedt er tussen China en India momenteel één van de eerste grote wateroorlogen uit de geschiedenis. Inzet zijn enkele machtige, grensoverschrijdende rivieren die allemaal hun bron hebben in het Himalaya-gebergte van Tibet. Dat schrijft De Morgen.

24 JANUARI 2018 – LAATST BIJGEWERKT OM 14 SEPTEMBER 2020 14:43

Lees meer over:
water

Bevolkingstoename en klimaatverandering maken dat zoet water steeds schaarser wordt. Landen als China en Turkije beseffen dat maar al te goed en gebruiken het 'blauwe goud' van hun grote rivieren als een machtsmiddel voor diplomatieke chantage en zelfs als oorlogswapen. Zo woedt er tussen China en India momenteel één van de eerste grote wateroorlogen uit de geschiedenis. Inzet zijn enkele machtige, grensoverschrijdende rivieren die allemaal hun bron hebben in het Himalaya-gebergte van Tibet. Dat schrijft De Morgen.

China en India vechten al maandenlang een bittere wateroorlog uit. De spanningen hebben vooral te maken met de Brahmaputra, de rivier die vanuit China door India en Bangladesh vloeit en samen met de Ganges uitmondt in de Ganges-delta. Omdat China een enorme behoefte heeft aan waterkracht, bouwde het land de afgelopen jaren honderden grote dammen op rivieren als de Brahmaputra. In totaal bezit China op het Tibetaanse plateau 87.000 dammen, meer dan de Verenigde Staten, Canada en Brazilië samen. Dat heeft een grote invloed op de watertoevoer naar India.

Maar vooral het feit dat China sinds oktober vorig jaar weigert om zijn hydrologische data over de Brahmaputra met India te delen, maakt dat India zich onmogelijk nog kan voorbereiden op overstromingen en droogtes en dat veroorzaakte tijdens de afgelopen moesson al talloze doden en maakte dat duizenden mensen halsoverkop hun dorpen moesten verlaten. De informatiestop heeft vooral te maken met het feit dat de Indiase premier Narendra Modi in mei vorig jaar weigerde deel te nemen aan een top over het zogenaamde One Belt One Road-project waarmee Peking wil uitgroeien tot de onbetwistbare economische wereldmacht. Ook het grensconflict in de betwiste Doklam-regio veroorzaakte grote spanningen.

Het waterconflict nam nog toe omdat het water van de Siang, de belangrijkste zijarm van de Brahmaputra, al sinds november zwart kleurt, wat wijst op verregaande vervuiling. De pollutie heeft waarschijnlijk te maken met de intense mijnbouwactiviteiten van China. Maar enkel een Chinees-Indiaas wetenschappelijk onderzoek kan de oorzaak en de gevaren van de vervuiling achterhalen, maar ook hier weigert China mee te werken. Steeds meer experts omschrijven de manier waarop China met zijn

grensoverschrijdende rivieren omgaat als "geopolitieke poker" en "diplomatieke chantage". Indiase media beschuldigen Peking ervan om water te gebruiken als een "massavernietigingswapen".
Ook Turkije deinst er niet voor terug om de grensoverschrijdende rivieren Tigris en Eufraat in te zetten als machtsmiddel. Net als China bouwde Turkije de afgelopen veertig jaar veel dammen waardoor er veel minder water naar de buurlanden Irak en Syrië vloeit. Verschillende bronnen hebben het over een afname van respectievelijk 80 en 40 procent. Ook Iran is slachtoffer van de Turkse waterprojecten. Bijzonder omstreden is de megadam van Ilisu die zich op 50 kilometer van de Syrische grens bevindt en deel uitmaakt van het South Eastern Anatolia Dam Project, afgekort als GAP.
GAP is niet alleen omstreden omdat dit megaproject van 22 dammen en 19 waterkrachtcentrales het historische stadje Hasankeyf onder water zal zetten en tienduizenden inwoners zal verjagen, maar nog meer omdat het de hele waterhuishouding van het Midden-Oosten kan verstoren en massale droogte, zandstormen, economische rampspoed en emigratie kan veroorzaken. Volgens verontrustende studies zou de Ilisu-dam ervoor zorgen dat 56 procent van het Tigris-rivierwater nooit naar Syrië zal vloeien, met mogelijk dramatische gevolgen voor de Syrische landbouwers.
In combinatie met een verlaagde regenval en extra verdamping ten gevolge van de klimaatverandering, dreigen nieuwe sociale rampen die ook een zware impact zullen hebben op emigratie naar Europa. Zeker als je de langdurige droogte koppelt aan een verwachte verdubbeling van de bevolking in Irak en Syrië tegen 2050.

Bron: De Morgen

VILT vzw
Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact
M • info@vilt.be

Volg ons op:
screenreader.visit us on our facebook page: https://www.facebook.com/vilt.nieuws/
screenreader.visit us on our linkedin page: https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/
screenreader.visit us on our instagram page: https://www.instagram.com/vilt.nieuws
screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws
screenreader.visit us on our bluesky page: https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social

---

© 2026 VILT vzw, all rights reserved |
Privacy policy
Copyright
Cookie Policy
Cookie instellingen aanpassen

Crafted by Brigada